GRAZ — ESKIŞEHIR — BUCUREŞTI

TREI EVOLUȚII DIFERITE ALE ECHIPEI DE TINERET

În repriza secundă, echipa de tineret a României și-a dominat adversarul cu autoritate. Iată o fază la poarta lui Bicskey

Aceasta este itinerarul parcurs în trei săptămîni de echipa noastră de tineret. Cu ce s-a soldat? Cu două victorii (3—1 cu Austria, 3—0 cu Ungaria) și cu o înfrîngere la limită, surprinzătoare (1—2 cu Turcia), care au coincis cu o comportare excelentă la Graz, una slabă la Eskisehir și una în general bună la București.

Vizionînd aceste trei jocuri au ieșit în evidență nenumărate aspecte. De unele dintre ele ne vom ocupa mai jos.

Mai întîi însă, se cuvine lămurită o problemă: profilul echipei reprezentative de tineret. Ce interesează în activitatea ei: rezultatul imediat sau verificarea și rodarea unor fotbaliști tineri în vederea promovării în echipa națională A? Pe scurt, iată părerea noastră: *rolul unei echipe de tineret este acela de a forma jucători, de a oferi cîmp pentru experimentări în domeniul tacticii și stilului de joc, făcute însă cu constanță, grijă și răspundere, fără a urmări în principal rezultatul, dar nici cu ignorarea lui totală*, pentru că nu trebuie uitat că, mai ales la tinerii jucători, el constituie un puternic stimulent moral. În lumina acestor idei credem că trebuie analizată comportarea echipei noastre de tineret.

Din rîndul celor 26 de jucători folosiți în cele trei partide, doar o parte a corespuns: *Strîmbeanu, Dumitrache, Șchiopu, Sătmăreanu, Vigu, Constantinescu, Kiss, Boc, Grozea, Răducanu, Deselnicu* și *Cuperman*. Dar ceilalți?

Mai înainte de a răspunde la această întrebare se ridică o alta: *ce criterii au stat la baza selecției acestor jucători?* Cu toate că i-am analizat pe toți, nu am putut desprinde aceste criterii pentru că mulți dintre cei chemați au fost (și sînt) rămași în urmă la capitolul tehnică, alții sînt lipsiți de calități fizice (și faptul a ieșit în evidență mai ales în partida de la Eskisehir), iar — în sfîrșit — mulți nu s-au încadrat în concepția de joc preconizată sau nu și-au însușit sarcinile indicate înaintea fiecărei partide. De altfel, cercetînd notele obținute de-a lungul etapelor de campionat ce au precedat meciurile internaționale, se poate constata că mulți dintre cei selecționați nu-și meritau locul, iar comportarea lor a dovedit realitatea notelor. Ne referim în special la *Anca, Angelescu* (ambii evidențiați la începutul campionatului, dar apoi în declin de formă), *Velea, Dumitriu III, Alecu, Antonescu, Țarălungă* și *Oprișan*.

Sînt multe de spus și în privința alcătuirii echipei. Trei meciuri — trei formații total diferite! Ar fi fost, poate, normal ca — se știe că jocurile au loc la scurte intervale — să se păstreze cel puțin un „schelet" de bază. Or, doar *Boc* și *Dinu* au evoluat în toate cele trei meciuri pe toată durata lor; *Strîmbeanu, Lupulescu, Dumitrache* și *Dembrovschi* au fost folosiți parțial. În rest, — *Kiss, Deselnicu, Anca, Alecu, Angelescu, Șchiopu, Domide, Răducanu, Sătmăreanu, Vigu, Antonescu, Oprișan, Grozea, Țarălungă* și *Tătaru II* au îmbrăcat tricoul numai cîte o dată și unii dintre ei, chiar mai puțin de 90 de minute. Nu ne explicăm de ce (cu excepția celor promovați în selecționata Bucureștiului) nu a fost folosită în meciurile cu Turcia și Ungaria — cel puțin în mare — echipa care a jucat (și a dat satisfacție) la Graz. Numai de dragul experimentului? Credem că slaba comportare de la Eskisehir ar fi fost evitată dacă se recurgea la o formație mai inspirat alcătuită (în raport cu calitățile recunoscute — elanul și dăruirea — pe care le aruncă în luptă jucătorii turci) deci formată din fotbaliști înzestrați fizic, în stare să contracareze tocmai aceste atribute ale adversarului.

Ideea de joc preconizată pentru evoluția echipei noastre în cele trei partide — prestarea unui joc „colectiv, constructiv, ofensiv, eficace", pentru a întrebuința și noi această formulă tocită — nu a fost vizibilă; fie că jucătorii nu au înțeles-o, fie că nu au respectat-o sau nu au putut s-o aplice. De pildă, la Eskisehir, cauza principală a înfrîngerii a constituit-o tocmai lipsa unei orientări de joc bine definite; în plus, cei mai mulți dintre fotbaliștii folosiți acolo dînd dovadă în mod surprinzător că nu se înțeleg și, ca atare, nu au putut da o replică colectivă adversarului. Gîndirea de joc limitată, lipsa de inițiativă și de convingere, pe scurt o nejustificată pasivitate, iată ce a caracterizat pe jucători. Aceleași cauze — cu toate că formația a fost din nou aproape total modificată — s-au arătat și în primele 45 de minute ale meciului cu echipa ungară. După pauză însă, schimbările efectuate ca și indicațiile antrenorilor, au avut darul să ne amintească în mare măsură de realele posibilități ale tinerilor noștri jucători, posibilități demonstrate cu prisosință în partida de la Graz. Claritatea acțiunilor, ca urmare a unei mișcări permanente în teren și a unei fluente circulații a balonului, dorința de a obține victoria, coroborată cu pregătirea fizică superioară oaspeților, „serviciul" mai atent al mijlocașilor ca și siguranța apărării, au condus echipa României la o victorie care putea fi chiar mai categorică. Cu toate că rezultatul mulțumește, ideea de joc a echipei rămîne înțeleasă numai pe jumătate, fiind aplicată sporadic, fără să lase impresia unei lecții învățate bine. Credem că, pentru viitor, tocmai aci trebuie accentuată pregătirea, pentru că după cum au dovedit, speranțele noastre dispun de calitățile necesare care să le ducă la evoluții superioare.

În concluzie, credem că este necesară o idee tactică, în raport cu posibilitățile actuale ale jucătorilor, fundamentată mai întîi la echipele de club.

Cele trei meciuri recent disputate de echipa de tineret a României a constituit izvorul a nenumărate aspecte (notate cu plus sau cu minus) care, analizate profund de cei în drept, vor putea duce la măsuri care să stea la baza unei evoluții superioare, constant bune, a tinerilor noștri jucători. Avem convingerea că, printr-o pregătire și o selecție adecvate, echipa noastră de tineret poate să-și îndeplinească întru-totul rolul ei și, în același timp, să ofere satisfacții. Ocazii vor fi chiar în această toamnă.

Mircea TUDORAN
Gheorghe NERTEA

ROMÂNIA — UNGARIA 3—0 (0—0)

Stadionul Republicii, teren moale, timp rece, spectatori 3 000.

Raport de cornere: 19—7 (9—1) pentru România.

Au marcat: **Boc** (min. 49), **Grozea** (min. 71) și **Dumitrache** (min. 73).

A arbitrat cu competență **Alexandru Gaidarov** (Bulgaria).

ROMÂNIA (antrenori: **Dincă Schileru** și **Gh. Nuțescu**): **Răducanu — Sătmăreanu, Boc, Dinu, Vigu — Antonescu** (min. 33: **Strîmbeanu**), **Lupulescu — Oprișan, Grozea, Dembrovschi** (min. 46: **Dumitrache**), **Țarălungă** (min. 75: **Tătaru II**).

UNGARIA (antrenor **Preiner Kalmar**): **Bicskey — Formaggini, Gall, L. Horvath, F. Horvath — Konrad, Pusztay** (min. 46: **Berczi**) — **Fazekas, Kozma, Nosko** (min. 46: **Dunai III**), **Somogyi**.

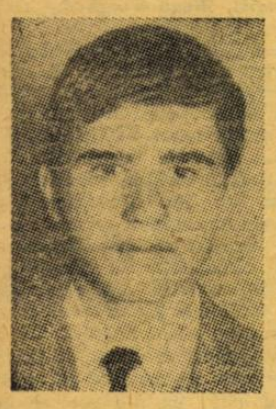

IORDANESCU

NICOLAE

S-AU REMARCAT ÎN MECIUL DE LA BUDAPESTA

RIZEA

ȘTEFANESCU

JUNIORII AU PIERDUT PE TABELA DE MARCAJ DAR SÎNT ÎNVINGĂTORII MORALI

Regret din inimă că meciul dintre echipele de juniori ale României și Ungariei s-a desfășurat într-un cadru aproape anonim. Pe stadionul MTK s-au aflat 2.000 de spectatori. Partida merita însă o asistență mult mai numeroasă pentru că a fost darnică în privința fazelor de fotbal curate, atractive, spectaculoase.

Cei mai tineri reprezentanți ai fotbalului nostru au terminat partida învinși la limită, cum bine se știe (1—2) și cu lacrimile în ochi. Dar ei au dreptul la încurajările noastre și trebuie să ridice sus fruntea. N-au fost puține momentele în care și-au întrecut net adversarul (care a aliniat o formație la limita superioară de vîrstă, aproape aceeași utilizată în sezonul trecut) mai ales prin EXECUȚIILE TEHNICE, prin finețea combinațiilor. N-au fost puține momentele în care spectatorii i-au aplaudat la scenă deschisă. N-au fost puține momentele cînd apărarea ungară era iremediabil bătută și numai o bară sau întîrzierea de o fracțiune de secundă, au făcut ca acțiunile să nu se transforme în goluri.

În schimb apărarea noastră a primit două goluri cu ușurință, din acțiuni care nu anunțau așa ceva.

Învinși pe tabela de marcaj, juniorii noștri sînt învingătorii morali ai partidei. Stilul de joc al formației a prezentat o notă de personalitate, *am zice chiar de omogenizare, cu toate că jucătorii folosiți au intrat în reprezentativă în trei etape, eșalonate de-a lungul lunilor de activitate:* Viciu *(căpitanul formației)*, Iordănescu, Ciutac, Diaconu, Dumitru. Etem *sînt cei mai „vechi" titulari:* Ispir, Rizea, Nicolae *au debutat cu prilejul meciului cu U.R.S.S., desfășurat cu puțin timp în urmă; iar* Vidac, Ciugarin *și* Ștefănescu *au intrat în formație cu prilejul meciului cu Ungaria. Să înțelegem, din aceasta, că* noului unsprezece îi mai trebuie cîteva jocuri de punere la punct, mai ales în privința sincronizării acțiunilor fundașilor centrali și a sporirii agresivității liniei de atac, cu deosebire pe centrul ei.

Dacă am pune aici punct sumarelor noastre consideratii asupra partidei cu Ungaria, cred că am comite o greșeală. Trebuie amintit de doi dintre juniorii noștri care au realizat veritabile recitaluri fotbalistice: unul este Nicolae, *extremul dreapta, aparținînd echipei Chimia Făgăraș, celălalt e o cunoștință mai veche, vîrful de atac* Iordănescu, *ridicat din centrul de juniori de la Steaua, care l-a dat și pe* Tătaru II. *Acești doi ATACANȚI (Ah! Ce bine că sînt înaintași și nu apărători așa cum au fost de regulă juniorii remarcati de la un timp încoace) au oferit momente de satisfacție prin ceea ce au realizat în repriza a doua. Introducerea lui Iordănescu s-a dovedit salutară. El a dat liniei de înaintare incisivitatea, direcția de acționare în adîncime, nu lateral. Îl plasăm cu o lungime în urma lor pe* Ștefănescu, *un centru cu o putere de luptă rar întîlnită și cu o capacitate de acoperire a terenului demne de un senior.*

După acest prim contact cu adversarul pe care îl va întîlni — încă în acest an în dubla confruntare pentru calificarea în Turneul UEFA — se pune întrebarea dacă formația noastră justifică speranțe?

Răspunsul nostru este, DA! Cu trei condiții:

1. Reunirea lotului să fie efectuată cu mai multă regularitate pînă la 23 noiembrie, data primului joc.

2. Să se asigure partidei pe care o vom găzdui fondul de susținere morală, de căldură sufletească, de care juniorii — mai ales — au nevoie. Sugerăm orașe ca Tîrgoviște, Craiova, Sibiu unde o partidă internațională trezește interes și atrage un mare număr de spectatori calzi și inimoși.

3. Mai trebuie scormonit în grupul speranțelor și găsită o rezervă pentru fundașii centrali, ca și pentru vîrfuri, operațiune care va stimula pe actualii titulari, provocînd o emulație ce nu poate fi decît în folosul echipei.

Eftimie IONESCU

UNGARIA — ROMÂNIA 2-1 (0-0)

Au marcat: **Brankovics** (min. 54 și 61) și **Etem** (din penalti), min. 69).

UNGARIA: **Szikinger — Zarka, Nagy I., Legradi — Pozsgai, Szigeti — Radics, Palicsko** (min. 22: **Soo**), **Brankovics, Nagy L., Kovacs.**

ROMÂNIA: Vidac — Ciugarin, Diaconu, Ispir, Viciu — Rizea, Dumitru (min. 52: **Iordănescu**) — **Nicolae, Etem, Ștefănescu, Ciutac.**

Arbitru: **A. Bana** (Cehoslovacia).